نگذارید متجاوز قسر در برود!
بر اساس اخبار جدید پژمان جمشیدی متهم پرونده تجاوز به کانادا رفته است. اگر فعالان حقوق زنان و سایر برابری خواهان بتوانند این پرونده را در خارج از ایران پیگیری کنند؛ آنگاه متجاوزان نخواهند توانست بدون مکافات و پاسخگویی و با تضییع حقوق قربانی فرار را انتخاب کنند.

پرونده پژمان، آزمون صبر و اعتماد جامعه

سفر پژمان جمشیدی به کانادا پرونده حقوقی‌اش را وارد فضای جدیدی کرد که حول آن یک دوقطبی اشتباه از آدم‌هایی شکل گرفته که هیچ کدام به جزئیات موضوع اشراف ندارند اما صریح و بی‌رحم اظهار نظر می‌کنند

سید مصطفی صابری | روزنامه‌نگار

محوری

آزادی پژمان جمشیدی به قید وثیقه و سفرهای پیاپی‌اش به ترکیه و بعد هم کانادا، ماجرایی حقوقی را به چالشی جدی بدل کرد؛ بحرانی که پیش از روشن شدن حقیقت، داوری‌های مردمی درباره گناهکاری یا بی‌گناهی اورا در شبکه‌های اجتماعی شعله‌ور ساخت. از یک سو روایت شاکی و ادعاهایش درباره نظر پزشکی قانونی، از سوی دیگر موضع وکیل و سکوت نسبی خود جمشیدی و کلی گویی‌هایش، همه به این التهاب دامن زدند. در حالی که پرونده هنوز در مرحله تحقیقات مقدماتی است، فضای عمومی چنان قطبی دو شده که گاه حقیقت در میان هیاهوی دفاع یا حمله گم می‌شود. شاید وقت آن باشد که به خودمان یادآوری کنیم: هیچ کس بیرون از دادگاه، در جایگاه قاضی نمی‌نشیند. صبر، خویشتن‌داری و پذیرش پیچیدگی واقعیت، هم‌اکنون مهم‌تر از هر واکنش فوری است.

دوگانه قضاوت اجتماعی

در جهان شبکه‌های اجتماعی، سرعت در انتشار خبر و موضع گیری گاهی از دقت در درک ابعاد ماجرا جلو می‌زند. پرونده پژمان جمشیدی نمونه آشکار همین پدیده است؛ جایی که قبل از مشخص شدن ابعاد واقعی اتفاق، موجی از واکنش‌ها شروع شد؛ عده‌ای سلبریتی به حمایت از پژمان برخاستند، عده‌ای هم در دفاع از حقوق طرف مقابل برآمدند. انتشار خبرها در منابع غیر رسمی، رقابت رسانه‌ای در جذب مخاطب با استفاده از ظرفیت این خبر و... به این آشفتگی دامن زد. کاربران، به‌ویژه در پلتفرم‌هایی مانند ایکس و اینستاگرام، از همان روزهای نخست پرونده را به داوری عمومی سپردند؛ برخی با تأکید بر «دفاع از زنان قربانی»، و برخی دیگر با تکیه بر «برائت فرد مشهور». اما در واقعیت، هر دو رویکرد گرفتار دام یکسانی شدند: قضاوت پیش از شنیدن همه روایت‌ها. در این ماجرا شبکه‌های اجتماعی به میدان نبرد هویتی تبدیل شده‌اند؛ میدان‌هایی که اصول اخلاق رسانه‌ای در آن‌ها به‌راحتی قربانی هیجان جمعی می‌شود. این اعلان‌های سریع، نه حقیقت را روشن می‌کنند و نه به قربانی یا متهم فرصت دفاع می‌دهند. عدالت، اگر بناست معنا داشته باشد، باید از دلِ صبر و شنیدنِ طرفین شکل بگیرد. جامعه‌ای که پیش از قانونِ رأی می‌دهد، به‌تدریج توان اعتماد به نظام داوری رسمی را از دست می‌دهد. پرونده جمشیدی، ورای خبرهای داغ، یک آزمون جمعی است برای سنجش ظرفیت ما در احترام به پیچیدگی واقعیت و فاصله گرفتن از محاکمه‌های احساسی.

افکار عمومی و خطر داوریِ موازی

در هر پرونده کیفری، آن‌چه تعیین کننده است فرایند اثبات است، نه روایت‌های بیرونی. پرونده پژمان جمشیدی هنوز در مرحله تحقیقات قرار دارد؛ چون جزئیاتش توسط منابع رسمی رسانه‌ای نشده هر اظهارنظری در دفاع از هر سمت ماجرا حتی از عهده یک فرد متخصص در زمینه حقوق هم برنمی‌آید چه رسد به ما آدم‌های معمولی. در چنین وضعی، هر اظهارنظر قطعی از سوی رسانه‌ها یا افکار عمومی، به‌منزله برهم زدن تعادل یک روند رسمی است. قانون برای همین لحظات طراحی شده است؛ لحظاتی که احساس و باور جمعی می‌تواند جایگزین منطق حقوقی شود و مسیر عدالت را منحرف کند. جامعه باید بیاموزد میان مطالبه عدالت و شتاب در اعلام نتیجه تفاوت بگذارد و بدون هیاهو امکان مسیر درست بررسی پرونده را فراهم کند. اگر هر پرونده‌ای پیش از ختم دادرسی در میدان رسانه محاکمه شود، عدالت به نمایش بدل خواهد شد، نه واقعیت.

ابعاد رفتاری و اجتماعی پژمان جمشیدی

واکنش‌ها به سفرهای اخیر پژمان جمشیدی، به‌ویژه پس از آزادی با وثیقه، یکی از نمودهای آشکار قضاوت شتاب‌زده در عصر شبکه‌های اجتماعی است. بسیاری از کاربران، فعالان حقوق زنان و حتی برخی رسانه‌ها، سفر او به ترکیه و سپس کانادا را با عنوان «فرار» تفسیر کردند، در حالی که هیچ مقام رسمی چنین برداشتی را تأیید نکرده است. سفر یک متهم، مادامی که با منع قانونی همراه نباشد، الزاماً نشانه گریز نیست. با این حال، طبیعی است که در چنین شرایط حساسی، این سفر بخش زیادی از افکار عمومی را حساس‌تر کند؛ برای همین شاید بهت بود زمینه این اتفاق فراهم نبود تا ایجاد حساسیت نکند؛ کاش خانواده‌اش به ایران می‌آمدند یا در مکانی مثل ترکیه پدرش را ملاقات می‌کرد تا به سوءتفاهم‌ها دامن زده نشود. در مقابل و در جمع مدافعان پژمان هم با خطاهای شناختی مواجهیم. به‌طور مثال بسیاری از کسانی که او را بی‌گناه می‌دانند، نه بر مبنای شواهد بلکه بر اساس تصور ذهنی‌شان از «پژمانِ بامزه و مهربان» یا «ستاره پولدار و موفق»، حکم صادر می‌کنند. پرونده جمشیدی، در این معنا، فرصتی است برای بازبینی نسبت جمعی ما با چهره‌ها؛ این که چطور در عصری که شهرت خود نوعی سرمایه است، بتوانیم میان «شناخته‌شدن» و «معصوم‌بودن» خطی روشن بکشیم.

عدالت جنسیتی و مسئولیت اخلاقیِ رسانه

هر پرونده‌ای که پای موضوعات جنسی در آن باز می‌شود، آزمونی برای جامعه است؛ آزمونی درباره این که چطور می‌توان از حقوق زنان حمایت کرد و شجاعت آنان برای دفاع از حق‌شان را به رسمیت شناخت بی‌آن که مردان را پیش از اثبات جرم محکوم کرد. ماجرای پژمان جمشیدی نشان داد هنوز فاصله زیادی تا رسیدن به این تعادل داریم. گروهی از کاربران با نیت دفاع از قربانیان خشونت، مواضعی تند گرفتند و متهمی که هنوز گناهکار شناخته نشده را متجاوز خطاب می‌کنند. عدالت جنسیتی فقط در فضای حمایت و شعار پدید نمی‌آید؛ با احترام به شنیده‌شدن هر دو طرف شکل می‌گیرد. زنان قربانی باید بتوانند با امنیت حرف بزنند، و متهمان حق دارند تا پایان مسیر قضایی منصفانه از خودشان دفاع کنند. قرار نیست تحت هر شرایطی فکر کنیم اگر یک سمت ماجرا پول و ارتباطات زیاد داشت پس حتماً می‌تواند از این ابزارها برای انحراف عدالت استفاده کند.

فراخوان به صبر و اعتماد

با این اوصاف پرونده پژمان جمشیدی فقط یک پرونده حقوقی نیست؛ آینه‌ای است در برابر همه‌مان تا ببینیم چقدر برای شنیدن و فهمیدن صبوریم. هیاهوی این ماجرا نشان داد جامعه‌ای که با هر خبر تبدیل به داوری تمام‌عیار می‌شود، پیش از آن که حق را بشناسد، از اعتماد تهی می‌شود. شاید وقت آن رسیده که رسانه‌ها به کارکرد اصلی خود بازگردند یعنی انتقال حقیقت نه تحریک احساس. کاش فعالان حقوق زنان پس از محرز شدن یک حقیقت به‌صورت قطعی از حقوق هم‌جنس خود دفاع کنند و مردان را به صرف تفاوت در جنسیت ذاتاً مجرم ندانند. کاش فوتبالیست و چهره سینمایی ما بداند قرار نیست رفیق و هم صنف‌شان یکسره بی‌گناه باشد؛ مسئولیت اجتماعی یعنی دفاع از حق بعد مشخص شدن نتیجه نه پشت رفیق درآمدن. در کنار همه این‌ها کاش ما در مقام مردم معمولی جامعه یاد بگیریم نه از شهرت بترسیم و نه به محبوبیت دل ببندیم. پرونده جمشیدی دیر یا زود به نتیجه می‌رسد؛ اما آن‌چه باقی می‌ماند، تصویر ما از خودمان است؛ جامعه‌ای که یا در هیجان فرو می‌رود یا در بلوغِ گوش دادن و درک متقابل قدم می‌کشد. آینده اعتماد اجتماعی، نه در رأی دادگاه، بلکه در رفتار ما بیرون از آن ساخته می‌شود.

هوش مصنوعی

آمار کاربران دچار نشانه‌های روان‌پریشی در چت‌جی‌پی‌تی

شرکت اوپن‌ای‌آی آمار تازه‌ای منتشر کرده است درباره تعداد کاربران چت‌جی‌پی‌تی که نشانه‌هایی از بحران‌های سلامت روان مانند شیدایی، روان‌پریشی یا افکار خودکشی نشان داده‌اند. طبق اعلام این شرکت، حدود ۰.۰۷ درصد از کاربران فعال هر هفته چنین نشانه‌هایی بروز داده‌اند و چت‌جی‌پی‌تی می‌تواند این گفت‌وگوهای حساس را تشخیص دهد و به آن‌ها پاسخ دهد. بنابر اعلام اوپن‌ای‌آی، این موارد «بسیار نادرند»، اما منتقدان هشدار می‌دهند با توجه به ۸۰۰ میلیون کاربر فعال هفتگی، حتی چنین درصد کوچکی می‌تواند به‌معنای صدها هزار نفر باشد. شرکت برای مدیریت این وضعیت، شبکه‌ای از کارشناسان در سراسر جهان ایجاد کرده که بیش از ۱۷۰ روان‌پزشک، روان‌شناس و پزشک عمومی از ۶۰ کشور را شامل می‌شود. انتشار این داده‌ها نگرانی‌هایی میان کارشناسان سلامت روان برانگیخته است. پروفسور رابین فلدمن، مدیر موسسه حقوق و نوآوری هوش مصنوعی در دانشگاه کالیفرنیا، گفت: «تعداد بیشتری از کاربران دچار روان‌پریشی ناشی از هوش مصنوعی می‌شوند، زیرا چت‌بات‌ها توهم واقعیت ایجاد می‌کنند، و این توهم بسیار قدرتمند است».

فتو نکته

اولویت‌بندی کارهای روزانه، به ما کمک می‌کند زمانی را که سرحال‌تر هستیم، برای کار مهم‌تر استفاده کنیم.

روان شناسی

عوامل پنهان روانی در حوادث رانندگی

مشاور معاونت اجتماعی فرماندهی انتظامی تهران بزرگ، با تأکید بر اینکه رانندگی آینه‌ای از درون انسان‌هاست، می‌گوید کنترل هیجانات، خشم، اضطراب و خستگی روانی، نقشی تعیین کننده در حفظ ایمنی جاده‌ها و کاهش تخلفات دارد. به گزارش آنا، «سرهنگ فیض‌آبادی» یکی از مهم‌ترین عوامل بروز سوانح رانندگی را وضعیت هیجانی راننده عنوان کرد و افزود: عصبانیت، اضطراب و عجله از جمله احساساتی هستند که تمرکز فرد را مختل می‌کنند. راننده عصبانی معمولاً برای تخلیه خشم خود با سرعت غیرمجاز حرکت می‌کند، راننده مضطرب برای جبران زمان از دست‌رفته بی‌احتیاط می‌شود و شتاب‌زدگی در تصمیم‌گیری احتمال خطا و تصادف را افزایش می‌دهد. سرهنگ فیض‌آبادی ویژگی‌های مشترک در میان رانندگان پرخطر را چنین برشمرد: خودمحوری و ناتوانی در درک شرایط دیگران، رفتارهای تکانشی و تصمیم‌گیری لحظه‌ای، قانون‌گریزی و تمایل به ستیزه‌جویی با اقتدار، بی‌قراری، پرتنشی و ضعف در تمرکز. این کارشناس ارشد روان‌شناسی نیروی انتظامی در ادامه با اشاره به تفاوت‌های سنی در رفتار رانندگی گفت: نوجوانان و جوانان به دلیل هیجان‌طلبی و تمایل به رقابت، بیشتر در معرض رفتارهای پرخطر هستند، در حالی که سالمندان به دلیل کندی واکنش و کاهش تمرکز ممکن است نتوانند به‌موقع تصمیم بگیرند. وی یادآور شد: آموختن مهارت‌های کنترل هیجان و آرام‌سازی ذهنی به اندازه یادگیری قوانین و فنون رانندگی اهمیت دارد؛ چرا که رعایت آرامش و ثبات روانی، ضامن حفظ جان خود و دیگران در جاده‌هاست.

نکته ها

۶ راهکار کنترل رفتارهای ناهنجار نوجوانان در خانه

۱. زمانی را برای صحبت رودررو برنامه‌ریزی کنید
۲. قوانین و تنبیهات را تعیین کنید
۳. خونسردی خود را حفظ کنید
۴. به حریم خصوصی احترام بگذارید
۵. مرزهای واضح و متناسب با سن تعیین کنید
۶. به رفتار گستاخانه نوجوان رسیدگی کنید

ما و شما

راه ارتباطی با زندگی سلام
پیامک ۲۰۰۰۹۹۹ و تلگرام ۰۹۳۵۴۳۹۴۵۷۶

*پس‌انداز تو این شرایط اقتصادی، شوخی به نظر میاد. واقعا سخت شده، قبول کنین. البته نکاتی که در مطلب نوشتید، بی‌راه نیست ولی خیلی سخته.

*وقتی مطمئنم که نمی‌تونم ماشین و خونه بخرم، ترجیح میدم که بی‌خیال پس‌انداز بشم و برم کافه یا گوشی بخرم.

*شوخی با هسته شلیل در صفحه طنز با حال بود. خندیدم باهاش.

*با دیدن پرونده «مارادونا های دمپایی‌پوش ایرانی» مورخ ۷ آبان، یاد بازی گل کوچیک تو بچگی‌های خودم افتادم. یادش بخیر.

مناقصه عمومی یک مرحله ای

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای تکمیل فاز اول پارک بانوان شهر رشتخوار

شهرداری رشتخوار در نظر دارد فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای پروژه تکمیل فاز اول پارک بانوان شهر رشتخوار به شماره مناقصه ۲۰۰۴۰۰۴۵۷۰۰۰۰۰۰۴ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به شرح ذیل برگزار نماید.

ردیف	نوع پروژه	مبلغ برآورد اولیه	سپرده شرکت در مناقصه
۱	تکمیل فاز اول پارک بانوان	۴۹/۳۳۹/۲۱۰/۴۱۵ ریال	۲/۴۶۶/۹۶۰/۵۲۰ریال

کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.
متقاضیان شرکت در فراخوان در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.
مواعد زمانی:
-تاریخ انتشار فراخوان: ۱۴۰۴/۰۸/۱۰ ساعت ۱۰
-مهلت دریافت اسناد فراخوان: از تاریخ انتشار تا مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۱۵ ساعت ۱۲
-مهلت ارسال پیشنهادات: ۱۴۰۴/۰۸/۲۵ ساعت ۱۴
-زمان بازگشایی پاکت ها: ۱۴۰۴/۰۸/۲۶ ساعت ۱۰
-زمان اعتبار پیشنهاد ۱۴۰۴/۱۲/۲۹ ساعت ۲۳:۵۹
نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار: تضمین شرکت در مناقصه به مبلغ ۲/۴۶۶/۹۶۰/۵۲۰ ریال
نوع تضمین :۱-ضمانت نامه بانکی معتبر با اعتبار سه ماهه و قابلیت تمدید شش ماهه ، یا فیش بانکی به شماره حساب ۳۱۰۰۰۰۶۵۶۶۰۰۸ نزد بانک ملی و ....
اطلاعات تماس و آدرس دستگاه : خراسان رضوی شهرستان رشتخوار شهر رشتخوار میدان آزادی شهرداری رشتخوار با کد پستی ۹۵۴۱۸۴۱۹۷۷ و شماره تماس ۰۵۱۵۶۲۲۳۰۰۹
شهرداری رشتخوار

مثبت ۶۰

در سالمندی مغز مردان زودتر کوچک می‌شود یا زنان؟

بر اساس پژوهشی تازه، مردان در طول فرایند پیری، در بخش‌های بیشتری از مغزشان کاهش حجم دیده می‌شود و این کاهش در مقایسه با زنان شدیدتر هم هست. به گزارش نیچر، زنان تقریبا دو برابر بیشتر از مردان به بیماری آلزایمر مبتلا می‌شوند و پیری بزرگ‌ترین عامل خطر برای بروز این بیماری است. این موضوع موجب شد پژوهشگران به بررسی تفاوت‌های جنسیتی مربوط به سن در مغز بپردازند. فیونا کامفور، عصب‌روان‌شناس بالینی از دانشگاه سیدنی استرالیا می‌گوید: «درک اتفاقاتی که در مغز سالم رخ می‌دهد بسیار مهم است، زیرا از این طریق می‌توانیم بهتر بفهمیم برای مغز افرادی که دچار بیماری‌های نورودژنراتیو یا تخریب کننده سلول‌های عصبی می‌شوند، چه اتفاقی می‌افتد» و می‌افزاید که این مطالعه به دانش موجود درباره روند طبیعی پیری مغز می‌افزاید. آن راوندال، دانشجوی دکترای دانشگاه اسلوویکی از نویسندگان این تحقیق، می‌گوید که در مطالعه اخیر، بیش از ۱۲ هزار اسکن مغز با تصویربرداری آم‌آرآی (MRI) از ۴ هزار و ۷۲۶ نفر که هر یک حداقل دوبار در فاصله میانگین سه ساله اسکن شده بودند، بررسی شد. پژوهشگران تغییرات ساختار مغز افراد را در طول زمان مقایسه کردند و عواملی مانند ضخامت ماده خاکستری و اندازه بخش‌هایی از مغز را که با آلزایمر مرتبطند (مانند هیپوکامپ که برای حافظه حیاتی است)، ارزیابی کردند. نتایج نشان داد در مجموع در مردان، در نواحی بیشتری از مغز کاهش حجم دیده می‌شود. به‌عنوان مثال، حجم قشر پس‌مرکزی که مسئول پردازش احساساتی مانند لمس، درد، دما و درک موقعیت و حرکات بدن است، در مردان سالی ۲ درصد کاهش داشت، در حالی که این رقم در زنان ۱.۲ درصد بود.

از دنیای روان شناسی

تاثیر استرس مالی والدین بر مهارت‌های اجتماعی کودکان

مطالعه جدید انجام شده نشان می‌دهد که مشکلات مالی والدین بر سلامت روانی آنها و نحوه همکاری اعضای خانواده اثر می‌گذارد و می‌تواند طرز ارتباط، تعامل و رشد اجتماعی کودکان را هم شکل دهد. به گزارش Phys، این تحقیق که توسط محققان دانشگاه میشیگان، دانشگاه ایالتی اوهایو و دانشگاه علوم و فناوری هنگ کنگ انجام شده، نشان می‌دهد که استرس مالی والدین چگونه می‌تواند توسعه اجتماعی کودک را سال‌ها بعد تحت تأثیر قرار دهد. تیم تحقیقاتی به‌عنوان بخشی از مطالعه آینده خانواده و رفاه کودک، داده‌های بیش از ۳۰۰۰ خانواده را تحلیل کرد و کودکان را از سن ۳ تا ۹ سالگی دنبال کرد. در این مطالعه مشخص شد مادرانی که با مشکلات مالی شدیدتری روبه‌رو بودند، احتمال بیشتری داشت که نشانه‌های افسردگی را گزارش کنند و زمانی که فرزندانشان ۵ ساله بودند کیفیت پایین‌تری در روابط مشترک والدینی داشته باشند. این عوامل به نوبه خود، مهارت‌های اجتماعی ضعیف‌تری در کودکان تا ۹ سالگی پیش‌بینی می‌کردند. این مطالعه همچنین نشان داد که تجربه مشکلات مالی و کیفیت روابط والدینی بین مادران و پدران به هم وابسته است و آنچه یک والد را تحت تأثیر قرار می‌دهد، اغلب والد دیگر را نیز تحت تأثیر قرار خواهد داد. «کاترین مگوایر جک»، همکار نویسنده مطالعه و استاد دانشگاه میشیگان در رشته مددکاری اجتماعی گفت: «استرس مالی فقط در قبوض ظاهر نمی‌شود، بلکه در زندگی خانوادگی نیز نمود پیدا می‌کند». این محقق افزود: «وقتی والدین برای تأمین نیازهای پایه زندگی تحت فشار هستند، این می‌تواند بار عاطفی واقعی ایجاد کند. این استرس می‌تواند به آرامی طرز تعامل والدین با یکدیگر و در نهایت نحوه یادگیری کودکان برای ارتباط با جهان اطرافشان را شکل دهد».

اتاق مشاوره

شوهرم عاشقم است اما خرجم نمی‌کند

بعد از ۱۳ سال زندگی مشترک، خسته و ناامید شدم و به طلاق فکر می‌کنم. شوهرم عاشقم است و هر روز این را می‌گوید اما در این سال‌ها هیچ‌وقت هیچ هزینه‌ای برای من نکرده است. راهنمایی کنید.

دکتر حسین محرابی | روان‌شناس

مشاوره زوجین

مخاطب گرامی، هرچند اطلاعات کمی در اختیار ما قرار داده‌اید و اشاره به سن و سال، شغل و درآمد همسر و ... نکرده‌اید، ولی در عین حال نکاتی را خدمت‌تان بیان می‌کنم. این که ۱۳ سال با همسرتان زندگی کرده‌اید، قطعا به خاطر وجود دلخوشی‌ها، انگیزه‌ها و توافقاتی بوده که شما با همسرتان داشته‌اید. بنابراین شایسته است که آن‌ها را مرور کنید و تغییراتی را که باعث نتیجه‌گیری فعلی شما شده است، بشناسید و تصمیم بهتری بگیرید.

این دو موضوع را ریشه‌یابی کنید

دو موضوع را باید ریشه‌یابی کنید و پس از مشخص شدن علت‌های واقعی برای آن‌ها راهکار پیدا کنید. اول این که چرا همسرتان حاضر نیست برای شما و زندگی مشترک‌تان هزینه کند؟ و دوم این که چه اتفاقاتی باعث شده است که شما بعد از ۱۳ سال به این نتیجه برسید که باید طلاق بگیرید؟ درباره موضوع اول باید خدمت‌تان عرض کنم که هر رفتاری به دنبال یک سری ذهنیت‌ها، انگیزه‌ها و دلایل رخ می‌دهد و این اقدام همسرتان هم از این قاعده مستثنا نیست. مثلا ممکن است از روی خساست، امید نداشتن به آینده این زندگی، حرف شنوی از دیگران، نداشتن دلگرمی و دریافت نکردن انگیزه لازم از سوی شما یا هر دلیل دیگری باشد که فکر می‌کنم به طور طبیعی باید در طی این ۱۳ سال به آن پی برده باشید. موضوع دوم که بیشتر به ذهنیت خودتان مربوط می‌شود این است که بر اساس مطالب شما، ظاهرا شرایط همسرتان تغییری نکرده و همان‌طور که در متن پیامک‌تان اشاره کرده‌اید از ابتدا هم برای شما هزینه نمی‌کرده است ولی شما با این موضوع مشکلی نداشته‌اید. بنابراین علت این تغییر و پشیمانی باید بررسی شود.

یک نکته درباره عشق همسرتان

این که همسرتان اشاره به دوست داشتن شما می‌کند، ممکن است به دلیل وابسته شدن به شما باشد یا این که واقعا شما را دوست دارد که البته با نکاتی که شما بیان می‌کنید، جای تامل دارد. بنابراین مجدد توصیه می‌کنم به همراه همسرتان به یک روان‌شناس و مشاور مجرب و دارای مجوز مراجعه کنید تا در شناخت علت‌های واقعی رفتارهای همسرتان و ارائه راهکارهای لازم به شما کمک کند.